

Vänsterpress om Mellanöstern – mitten av september 2016

Den turkiska Erdoğan-regimen skärper förtrycket mot kurderna, en vapenvila inletts i Syrien (och den verkar hittills fungera någorlunda), det är de viktigaste händelserna i Mellanöstern under de senaste veckorna.

Tidigare artikelsamlingar om Mellanöstern sedan juli i år (nyaste först): [Vänsterpress om Mellanöstern – början av september 2016](#), [Vänsterpress om Mellanöstern – början av augusti 2016](#) och [Vänsterpress om kuppförsoket i Turkiet – juli 2016](#).

Se även: Patrick Cockburn: [ISIS-medlem avslöjar planer på att sprida Isis till andra länder efter nederlag i Irak och Syrien](#).

Martin Fahlgren 16/9 2016

Innehåll

Arbetaren	1
<i>Tvivelaktig vapenvila i inbördeskrigets Syrien</i>	1
<i>Turkiets regim slår åter ned på oppositionen</i>	1
eFolket	3
<i>Vapenvila i Syrien?</i>	3
Flamman	6
<i>Allt hårdare politiskt förtryck av kurder i Turkiet</i>	6
Internationalen	7
<i>”För Alp Altinörs är det viktigt med internationell solidaritet”</i>	7
<i>Socialistiska Partiet: Frige Alp Altinörs!</i>	9
<i>Erdoğan's totalitära regim tystar allt motstånd</i>	9
<i>Internationellt stöd för Altinörs</i>	11
<i>Torsdagskampanj för Syrien</i>	11
Offensiv	13
<i>Turket: Frige HDP:s vice ordf Alp Altinörs</i>	13
Proletären	14
<i>Dolda avsikter bakom den syriska vapenvilan?</i>	14

Arbetaren

Tvivelaktig vapenvila i inbördeskrigets Syrien

Johan Apel Röstlund

Arbetaren 14/9 2016

I måndags kväll inleddes den planerade veckolånga vapenvilan i Syrien. Men uppgifter talar om att strider bröt ut redan under den första natten och flera experter tvivlar på att överenskommelsen kommer att leda någonstans.

Den av USA och Ryssland framförhandlade vapenvilan i krigets Syrien har ingett både hopp och mötts av skepsis i omvärlden. Bara några timmar efter att solen gått ned och vapenvilan börjat gälla kom uppgifter om strider på vissa håll i landet.

New York Times hänvisar till källor på plats inne i den hårt drabbade staden Aleppo som vittnade om hur helikoptrar från den syriska regimen bombat rebellkontrollerade områden och brittiska The Guardian skriver om attacker i flera andra städer.

Enligt förhandlingsöverenskommelsen ska vapenvilan gälla under sju dagar i alla områden som inte kontrolleras av Islamiska staten, IS, eller av Jabhat Fateh al-Sham, tidigare al-Nusra-fronten. Men den påstådda överenskommelsen mellan Assadregimen och de oppositionsgrupper som funnits med i förhandlingarna beskrivs av allt fler experter som väldigt skör.

Oppositionen i landet är starkt splittrad där flera olika grupper sedan länge strider för egna intressen och redan under vapenvilans första timmar uppgav en av de största rebellgrupperna i landet, Ahrar al-Sham, att de förkastade uppgörelsen och därför inte kommer att lägga ned sina vapen.

Dygnen innan vapenvilan inleddes präglades av flera häftiga strider med hundratals dödade. Något många menar varit ett sätt för både regimen och de tungt beväpnade rebellgrupperna i landet att försöka flytta fram sina positioner innan vapenvilan.

Leif Stenberg är Syrienexpert och chef vid centrum för Mellanösternstudier vid Lunds universitet. Han säger till Arbetaren att situationen i landet är värre än någonsin.

– Allt har försämrats drastiskt under 2016. Det finns mindre mat, vatten, mediciner och sjukvård nu än tidigare så en vapenvila har aldrig varit viktigare.

Hur ser du på läget inför de kommande dagarna?

– Som bäst kan man väl vara försiktigt optimistisk. Men det viktigaste just nu är att hjälpsändningarna når in i de värsta drabbade områdena.

Omkring en halv miljon människor har döats sedan kriget utbröt 2011 och över 11 miljoner människor är på flykt undan vad som beskrivits som ofattbart grymma strider.

Om vapenvilan skulle hålla under de planerade sju dagarna är samarbetet mellan Ryssland och USA tänkt att gå in i nästa skede. Då ska nämligen de bägge länderna börja samordna sina attacker mot terrorgrupperna IS och Jabhat al-Sham – men även där ser läget ut att kunna bli ytterst komplicerat. Flera andra mindre rebellgrupper i landet har nämligen samarbetat med Jabhat al-Sham under tiden de kallade sig al-Nusra-fronten och misstänksamheten mellan de många lokala stridande grupperna i landet är stor.

Turkiets regim slår åter ned på oppositionen

Axel Green

Arbetaren 14/9 2016

Under söndagen avsattes 28 valda borgmästare, varav 24 tillhörande det prokurdiska vänster-

partiet HDP, på order av den turkiska regeringen. 12 av de avsatta borgmästarna har också arresterats. Oppositionen kallar det en ”regeringsledd kupp”. HDP liknar tillslaget vid terrorism.

”Det är ingen skillnad mellan mentaliteten att bombardera parlamentet, den valda folkviljan, och mentaliteten att storma kommunala myndigheter skrikandes att man nu har ‘tagit makten’. Det är att hindra den lokala folkviljan”, skriver HDP:s partistyrelse på sin hemsida.

Enligt inrikesminister Süleyman Soylu är tillslaget en aktion mot korrupta borgmästare som finansierar terrorism. Enligt ministern har HDP-borgmästarna kopplingar till den terrorstämplade kurdiska gerillan PKK. Avsättandet skedde, säger han, med stöd i undantagstillståndslagarna, KHK, vilka trätt i kraft efter kuppörsöket.

– Men stöd i KHK kommer inte 28 lokala myndigheter längre vara i händerna på terrorister. De kommer framgent att ledas av människor som har den turkiska flaggan i sina hjärtan, säger han till turkiska Hürriyet Daily News på söndagen bara två dagar innan gripandet av Alp Altınörs, HDP:s vice ordförande, i dennes hem i Ankara.

Enligt Ami Hedenborg, talesperson för Amnesty International Sverige, ska händelserna ses i kontext av den våg av massarresteringar och avskedanden som skett efter kuppörsöket i juli.

– Det vi har sett efter försöket till statskupp är hur hela civilsamhället, rättssamhället och yttrandefriheten är under attack. Det är inte längre en fungerande demokrati. Recep Tayyip Erdoğan vill bli enväldshärskare, man kan inte tyda det på annat sätt, säger hon.

Helin Sahin, handläggare på människorättsorganisationen Palmecentret, säger det är tydligt att regeringens åtgärder inte längre bara är riktade mot anhängare av Gülenrörelsen som anklagats för att ha legat bakom statskuppen. Hon påminner också om de terroranklagelser som riktats mot 50 av 59 HDP-ledamöter i parlamentet. Åtta av dem har nu blivit delgivna åtal.

– Det är en väldigt negativ utveckling vi ser nu. Regeringen har börjat tysta alla oppositionella, från liberaler till kurdisk opposition. Det återstår att se vad som händer med de HDP-ledamöter som förlorat sin parlamentariska immunitet.

Hon säger också att det är väldigt oklart vad som hänt med Alp Altinörs, som är en av HDP:s grundare. Enligt ett uttalande från HDP har han inte fått träffa advokater och ska ha utsatts för misshandel i fångenskapen. Anklagelserna som riktats mot honom är att han har deltagit på en begravning.

– Det är väldigt otydligt varför han är arresterad. Han anklagas för att ha deltagit vid en persons begravning och det är oklart hur det är ett brott i sig. Det har inte heller kommit någon ytterligare förklaring från regeringen, säger Helin Sahin.

Enligt Ami Hedenborg följer gripandet av Alp Altinörs ett mönster som tydliggjorts efter militärkuppöversöket.

– Det vi ser är att människor inte får veta varför de är gripna eller att det inte är för sådant som är brott enligt internationell lag. Alla som begår en kupp ska förstås ställas inför rätta, men måste samtidigt bli anklagade för något reellt. Du kan inte bara spärra in människor. Det här låter lite som hittepåanklagelser, säger hon.

Hon är samtidigt väldigt kritisk till hur både EU och Sverige bemöter den senaste tidens hastiga utveckling i Turkiet.

– Jag blir upprörd över tystnaden som EU och Sverige visar, bara för att EU:s länder vill ha den här flyktinguppörelsen. Hade det hänt för några år sedan hade det blivit protester. Nu ser och hör de inget, säger Ami Hedenborg.

eFolket

Vapenvila i Syrien?

Peter Widén

eFolket (nättidning i Eskilstuna) ¹ 13/9 2016. **Artikeln även i *Flamman* 15/9.**

Har vi rätt att hoppas att det fruktansvärda våldet i Syrien nu kan gå mot sitt slut? Vi har naturligtvis rätt att hoppas, och det gör ju naturligtvis varje vettig människa, men är det förhoppningar som saknar grund?

I de intervjuer med syrier, i landet och på flykt, som vi kunnat höra i massmedia välkomnas vapenvileutspelet, men många uttrycker också tvivel på att det kommer att hålla. ”Vi har hört

¹ Se: <https://dev.efolket.eu/>

det förut, de kommer att börja skjuta igen efter ett par timmar”.

Det är symptomatiskt att det inte är Assadregimen och den i Riyadh baserade oppositionsledningen (High Negotiations Committee, HNC) som förhandlat fram vapenvilan utan Ryssland och USA. Det vill säga de makter som i verkligheten har tyngden och makten att stänga eller vrida på kranarna för det mördande flödet av vapen.

Och USA:s utrikesminister Kerry var verkligen ärlig när han konstaterade att överenskommelsen inte baserade sej på förtroende utan på att man på båda sidor har ett intresse av denna vapenvila. Hans ryske kollega Lavrov talade om Syrienkriget som ett kvicksand man går ner sej i.

Och det är naturligtvis av egna geopolitiska och andra intressen som USA och Ryssland gjort denna överenskommelse. Låt oss inte ha några andra illusioner.

Men den öppnar en möjlighet. FN-sändebudet Staffan de Mistura konstaterar just att ”det öppnar ett fönster till möjligheter”. HNC:s taleskvinna Bassma Kodmani ”välkomnar överenskommelsen om den kommer att bli verklighet”.

Sanningen är att de demokratiska krafterna i Syrien enbart har en chans om skjutandet upphör. Den militära kampen är till avgörande del en strid mellan reaktionära förtryckande krafter. Assadregimen med sina uppbackare och islamistiska jihadistiska miliser på den andra.

Assadregimen har genom 5 års hänsynslöst krig visat sin fullständigt brutala karaktär. Och de av Saudiarabien, Qatar och Emiraterna beväpnade islamistiska miliserna har visat sin. Det är inte bara al-Qaidagruppen (som nu byt namn från Jabhat al-Nusra till Jabat Fateh al-Sham) som (naturligvis vid sidan av IS) står för reaktionär islamism. Det finns ingen kinesisk mur mellan Fateh al-Sham och flera av de andra miliserna.

Vid tidigare temporära vapenvilor har den icke väpnade demokratiska oppositionen kunnat leva upp och visat att den trots sin försvagning kan utgöra ett hopp. Förutsatt att skjutandet upphör.

Att de demokratiska krafternas enda chans är slut på skjutandet och kriget mellan olika reaktionära krafter är naturligtvis något som varje vettig och anständig människa förstår. Det är mycket tråkigt att det funnits människor som stämplat dem som fört fram denna självklara ståndpunkt som ”svikare”.

Och det är förfärligt att det finns människor i vårt land som stöder den oljefatsbombande regimen utifrån idéer om att Assad på något sätt skulle stå för nationellt oberoende eller något progressivt.

De amerikanska och ryska imperialisterna har utifrån sina konkreta intressen i den givna situationen kastat fram sitt förslag. Låt oss utan illusioner om dessa makter hoppas att det ändå kan leda till en situation där demokratiska vänsterkrafter kan göra sej gällande och ge det plågade syriska folket hopp.

Kommentar av Martin F

Uppfattningen att situationen i Syrien är katastrofal delas av i stort sett alla Mellanösternkännare. Och att ett stopp på kriget är en grundförutsättning för vända på utvecklingen är numera i stort sett alla experter, oavsett politisk färg, också eniga om. Detta gäller även sådana som länge hoppats på att det skulle ha varit möjligt att få en demokratisk och progressiv regim genom att störta Assad med väpnad kamp. Att detta inte är en särskilt trolig utveckling beror både på att det väpnade motståndet mot Assad domineras av reaktionära islamister och på att det inte ens är särskilt troligt att någon sida skall kunna vinna kriget, bl a beroende på att så många internationella aktörer är inblandade (och om någon skulle få ett militärt övertag så verkar för närvarande i så fall Assad ligga bäst till).

Länge var viktiga talesmän i inom delar av den revolutionära vänstern inte beredda att inse

det, men under särskilt det senaste året så har det skett en tydlig svängning när det gäller detta. Bland dem bör nämnas Joseph Daher från *Revolutionary Left Current in Syria* (Revolutionära Vänsterströmningen i Syrien)² som i intervju nyligen³ förklarade att de demokratiska krafterna enbart har en chans om skjutandet upphör. Han pekade på att den militära kampen huvudsakligen är en strid mellan reaktionära förtryckande krafter: Assadregimen med sina uppbackare och islamistiska jihadistiska miliser på den andra. Han har naturligtvis rätt.

Daher slår fast att det inte bara är al-Qaidagruppen (som nu bytt namn från Jabhat al-Nusra till Jabat Fateh al-Sham) som tillsammans med IS står för reaktionär islamism. Det finns ingen kinesisk mur mellan Fateh al-Sham och flera av de andra miliserna.

Daher framhåller vidare att vid tidigare temporära vapenvilor har den demokratiska oppositionen kunnat leva upp och visat att den trots sin försvagning kan utgöra ett hopp. Förutsatt att skjutandet upphör.

Men han påvisar också många problem.

Till exempel kan vi se ett närmande mellan Assadregimen och Turkiet i kampen mot det kurdiska Rojava. Daher säger att det kurdiska PYD under långa perioder lyckats upprätthålla en form av vapenvila med Assadregimen, men tillbakavisar påståendet från vad han kallar ”arabiska nationalistiska chauvinistiska riktningar inom oppositionen”, att det skulle ha funnits en strategisk allians mellan PYD och regimen. PYD har enligt Daher haft en pragmatisk hållning som ofta inneburit en ”icke angreppsöverenskommelse med regimen”, som dock då och då avbrutits av strider. PYD har hela tiden enligt Daher agerat utifrån sitt intresse att säkra Rojava. (*Rojava* är det namn som kurderna gett den del av norra Syrien som de söker etablera som en autonom republik inom Syrien).

En annan nog ännu viktigare opinionsbildare inom vänstern, är mellanösternexperten Gilbert Achcar (som har sina rötter i Libanon, men numera bor och verkar i Storbritannien).

I *Internationalen* i början av november förra året (2015) återgavs en intervju med honom, där han fick frågan:

Tror du att någon form av koalition, som skulle representera ett progressivt perspektiv för Syriens framtid, kan komma att göra sig gällande?

Achcar svarade:

– För att vara helt uppriktig, jag hyser ingen optimism överhuvudtaget när det gäller de existerande krafterna och då inkluderar jag dem alla. Det bästa vi kan hoppas på nu är att kriget får ett slut, att få ett stopp på det fruktansvärda blodbadet och förstörelsen av landet är det viktiga. Ett progressivt alternativ måste återuppbyggas från den nu existerande grunden. Fastän det idag inte finns några avgörande organiserade krafter som representerar ett progressivt alternativ, finns det fortfarande en viktig potential utifrån många av de unga människor som gick i spetsen för upproret 2011. Tusentals av dem befinner sig nu i exil, andra i fängelse, och många andra finns fortfarande i Syrien men kan inte spela någon avgörande roll så länge inbördeskriget fortgår. Vi måste först få ett slut på kriget.

Och i en senare intervju (från 12/3 2016, publicerad i *New Politics* 24/3) sade Achcar om läget i Mellanöstern:⁴

Idag råder det inte en konflikt mellan revolution och kontrarevolution, utan mellan kontra-

² Daher arbetar också med bloggen *Syria Freedom Forever* och medverkar ofta i Fjärde Internationalens *International Viewpoint*.

³ Intervjun finns än så länge inte i skriftlig form, utan som en ljudupptagning som kan avlyssnas här: <http://www.3cr.org.au/asiapac/episode-201608270900/ongoing-crisis-uprising-syria-and-solidarity>

⁴ Hela intervjun, “Towards Progressive Politics in the Middle East: Problematica in conversation with Gilbert Achcar” finns här: <http://newpol.org/content/towards-progressive-politics-middle-east>

revolution och kontrarevolution. Det finns två kontrarevolutionära krafter: den ena är den gamla regimen, den andra är islamisk fundamentalism. I Syrien, i Libyen och i Jemen drabbar dessa krafter samman militärt, på annat håll som i Egypten drabbar de samman politiskt... Nyckelfrågan i framtiden är förmågan eller oförmågan hos de progressiva krafterna att organisera sig som självständiga krafter som kan leda sina länder till verklig progressiv förändring. Om detta inte sker, då kommer regionens framtid att vara mycket mörk, skrämmande.

För att bryta den onda spiralen måste de demokratiska och progressiva krafterna stärkas. Och för att möjliggöra detta, här är Achcar och Daher överens, är det viktigast att få stopp på kriget. Först då kan dessa krafter organisera sig och göra sig hörda, vilket de kortvariga få vapenvilor som förekommit under det senaste året visat – då har det förekommit demonstrationer och andra folkliga yttringar.

Lästips: Se även utdraget ur Achcars nya bok om Mellanöstern, *Morbid Symptoms: Relapse in the Arab Uprising* (Saqi books 2016), som finns på marxistarkivet: [Det kinkiga läget i Syrien](#), där Achcar främst diskuterar kurdernas situation och Rojava.

Flamman

Allt hårdare politiskt förtryck av kurder i Turkiet

Jonas Elvander

Flamman 15/9 2016

Selahattin Demirtas, en av pro-kurdiska HDP:s partiledare, talar till det turkiska parlamentet i Ankara. I enlighet med en ny lag hotas han och 54 av hans kollegor av fängelsestraff

I måndags skedde en stor politisk utrensning av kurdiska politiker i Turkiet. Samtidigt inleder Vänsterpartiet fadderprogram för HDP-kollegor.

I måndags morse stormades 28 kommunkontor i sydöstra Turkiet varav 24 var styrda av det kurdiska partiet Demokratiska Regionpartiet DBP, systerparti till Folkets Demokratiska Parti HDP. Samtliga folkvalda borgmästare avsattes och ersattes av regimtrogna guvernörer via dekret från regeringen. De turkiska myndigheterna hävdade att de kurdiska borgmästarna

hade samröre med terrorstämplade Kurdistan Arbetarparti PKK.

Det är bara den senaste i en rad liknande händelser där den turkiska regeringen utnyttjar det undantagstillstånd som infördes efter det misslyckade kuppförsoket i mitten av juli för att bekämpa politiska motståndare. Så sent som förra veckan avskedades över 11 000 lärare med ett enda dekret. I ett officiellt uttalande från HDP sade partiets ledning att tillsättningen av förvaltare ”bryter mot flera konstitutionella klausuler och demokratiska internationella konventioner som Turkiet skrivit under” och den uppmanade regeringen att ”sluta försöka utnyttja kuppförsoket”.

Erdogan ”oroad”

Yekbun Alp, som är född i turkiska Kurdistan och sitter i Vänsterpartiets distriktsstyrelse i Uppsala, instämmer i kritiken:

– Det som hänt efter det misslyckade kuppförsoket är att Erdogan nu gör det som militären hade gjort om de hade lyckats med kuppen. Den riktiga kuppen sker alltså just nu, säger hon. Sedan kuppförsoket har förföljelsen av politiska motståndare nått tidigare icke skådade nivåer i Turkiet. Tiotusentals har fängslats och över 80 000 statliga tjänstemän har avskedats misstänkta för stöd till Gülen-rörelsen, numera kallad FETO (Fetullah Gülen Terror Organisation) av regeringen. Frenesin i utrensningarna har fått alltfler att oroas, nu uppenbarligen även president Erdogan själv. Förra veckan klagade han på att ”irrelevanta” personer rensades ut och i ett tal till sina guvernörer sade han: ”jag vill inte att ni tävlar om vem som kan avskeda flest tjänstemän. Jag vill att ni ska vara rättvisa.”

Vänsterpartiet ordnar fadderprogram

För HDP är situationen särskilt svår. I maj i år drev president Erdogan igenom en lag som innebär att åtalsimmuniteten för parlamentsledamöter hävs. För HDP:s del innebar det att 55 av deras 59 ledamöter riskerar fängelse för brott som ”förolämpning av presidenten” eller ”propaganda för terrororganisation”.

– Det är politiska åtal. I grund och botten handlar detta lagförslag om att få bort HDP och kurder från den politiska arenan, säger Yekbun Alp.

I lördags talade HDP:s ena partiledare Selahattin Demirtas på den 20:e kurdiska kulturfestivalen i Skandinavien i Solnahallen i Stockholm. Partiet har påbörjat en kampanj för att uppmärksamma omvärlden om förtrycket mot kurderna, i synnerhet de 55 ledamöter som nu riskerar fängelse. Arbetet sker i samarbete med HDP i Bryssel och Kurdiska Demokratiska Samhällscentret i Sverige. Ett led i kampanjen är ett fadderprogram där politiker inom Vänsterpartiet agerar faddrar åt 21 kollegor i HDP som hotas av åtal i Turkiet. Yekbun Alp är ansvarig för programmet:

– Fadderskapet handlar om att man ska uppmärksamma sin fadders situation och delta vid eventuella rättegångar.

Demirtas tackade i sitt tal Vänsterpartiet och Jonas Sjöstedt som är hans personliga fadder för deras stöd. Sjöstedt svarade med att lova att de kommer att finnas vid åhörarläktaren vid rättegångarna och att de kommer att lyfta upp deras situation i riksdagen och ansluta sig till kurderna i Sverige när de är ute och demonstrerar.

Internationalen

”För Alp Altinörs är det viktigt med internationell solidaritet”

Per Leander

Internationalen 15/9 2016

Intervju

Den 9 september greps Alp Altinörs, vice ordförande för det turkiska vänsterpartiet HDP –

Folkens Demokratiska Parti, i sitt hem i Ankara.

– Polisen kom på natten för att göra en husrazzia och förde bort honom, berättar Eylem Dal från Socialistiska Partiet, som själv kommer från Turkiet och har goda kontakter med oppositionen där.

– Det sägs också att polisen förstörde alla mobiltelefoner som folk hade filmat händelsen med, säger hon.

Bakgrunden är att Alp Altinörs hade deltagit vid begravningsceremonin för HDP-politikern Zakir Karabulut, som var en av det hundratal människor som dödades vid ett terroristdåd i Ankara den 10 oktober förra året. Men den turkiska regimen beskyller även offren för att vara terrorister och påstår därmed att Alp Altinörs har haft samröre med terrorister.

En mera trolig anledning till att Alp Altinörs greps är hans politiska oppositionsarbete. Han har på senare tid varit aktiv i östra Turkiet och de kurdiskdominerade städer som hålls under belägring av turkisk militär.

– Många människor har dödats till följd av det undantagstillstånd som råder i östra Turkiet. Alp Altinörs hade samlat på sig bevismaterial om de brott som den turkiska regimen begår där, men allt stämmer. Det är ganska vanligt. Rättssystemet i Turkiet är under all kritik, säger Eylem Dal.

Alp Altinörs med Eylem Dal när han var på sverigebesök i våras.

Vad kan man göra i Sverige för att stödja honom?

– Vi måste prata om vad som händer i Turkiet och skapa opinion mot förtrycket av oppositionella. För Alp Altinörs är det nu viktigt med internationell solidaritet och stöduttalanden, säger Eylem Dal.

– Om regimen är beredd att göra så här med en känd oppositionsledare, vad gör man då inte med vanligt folk och mindre kända oppositionella, säger hon.

Socialistiska Partiet: Frige Alp Altinörs!

Uttalande

Internationalen 15/9 2016

Uttalandet antogs av Socialistiska Partiets partistyreelse på styrelsemötet i Stockholm den 10 september 2016

Med bestörtning har vi fått veta att Erdoğan's reaktionära regering gått till öppet angrepp mot vänstern i Turkiet. Den 8 september greps Alp Altinörs av den turkiska polisen i sitt hem i Ankara. Alp Altinörs är vice ordförande för vänsterpartiet Folkens Demokratiska Parti (HDP) som överraskade den turkiska regimen då partiet fick 13 procent av rösterna i parlamentsvalet 2015 och tog plats i parlamentet. I mars 2016 höll Rött Forum i Stockholm ett Motståndsförum för enad vänster. Bland de internationella gästerna var just Alp Altinörs från turkiska HDP tillsammans med företrädare för spanska Podemos och amerikanska Socialist Alternative. ”Vi behöver en internationell antifascistisk front”, menade Alp Altinörs och manade till demokratiskt motstånd mot Erdoğanregimen:

– Om inte denne autokrat stoppas kommer det att bli en ny islamistisk diktatur i Turkiet, och Turkiet är en del av Europa.

Militärkuppöversöket mot Erdoğan i juli 2016 var dock motsatsen till försvar för demokratin. Kuppakarna slogs tillbaka men den turkiska regimen använde kuppöversöket till en veritabel reaktionär offensiv där de mänskliga fri- och rättigheterna åsidosatts i hela landet. Tiotusentals människor har förlorat sina jobb och svartlistats medan andra fängslats. Nu har Erdoğan's regim inlett sin klappjakt mot vänstern och i synnerhet mot HDP som utsätts för hård repression. HDP bildades 2012 som en koalition av flera rörelser och aktivister: socialister, kvinnorrättskämpar, ungdomsgrupper, fackföreningar, miljöaktivister och olika minoritetsfolk – och har sitt största stöd bland den kurdiska befolkningen.

Vi vet att EU-eliten inte bryr sig om Erdoğan's brott och betalar denne enväldshärskare att agera polis mot flyktingar som försöker ta sig till en fristad i Europa. Vi fruktar nu för Alp Altinörs säkerhet. Erdoğan's angrepp på HDP måste stoppas och Alp Altinörs frigges omedelbart! Alla demokratiska och progressiva krafter måste kräva av den svenska regeringen att reagera för att värna de demokratiska fri- och rättigheterna.

Stoppa attackerna mot HDP!

Frige Alp Altinörs!

Erdoğan's totalitära regim tystar allt motstånd

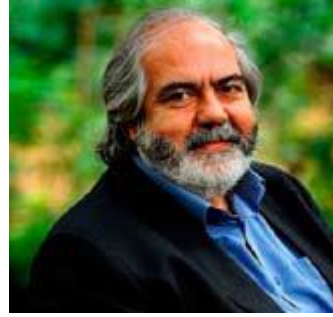
Emma Lundström

Internationalen 15/9 2016

Gripandet av det turkiska vänsterpartiet HDP:s vice ordförande, Alp Altinörs, förra veckan var bara ett av tusentals kontroversiella gripanden i Turkiet den senaste tiden. Den 11 september gick författare, akademiker och yttrandefri-hetsförsvarare ut och krävde ett slut på den turkiska regimen's pågående vendetta mot meningsmotståndare.

Droppen som fick bägaren att rinna över för Orhan Pamuk, JM Coetzee, Elena Ferrante och andra, var gripandet av en av Turkiets viktigaste författare, Ahmet Altan, och dennes bror, ekonomiprofessorn Mehmet Altan. Bröderna fördes bort i gryningen i lördags och är bara två av alla de tusentals regimkritiker som gripits sedan den misslyckade militärkuppen den 15 juli i år. Ahmet och Mehmet Altan anklagas för att ha skickat ut sublima meddelanden till stöd för kuppen i ett tv-program den 14 juli.

Det är inte första gången Ahmet Altan anklagas av den turkiska regimen. Det har hänt vid ett flertal tillfällen, långt före militärkuppen. Precis som så många andra journalister, skribenter och intellektuella som inte delar regimen's åsikter, har han varit påpassad i årtal.

Gripna: Ahmet (t. v.) och Mehmet Altan (t. h.).

De författare och människorättsförfvarare som nu har gått ut med krav på bröderna Altans frisläppande kräver också att regimen börjar respektera yttrandefriheten. De menar att det var rimligt med undantagstillstånd en kort period efter kuppen men att det inte kan fortsätta och att kuppen inte ska användas som förevändning för häxjakt och McCarthyism.

Regeringens första åtgärd i samband med undantagstillståndet var att kraftigt utöka tiden som en person kan hållas frihetsberövad utan att anklagas för ett brott. Nu gäller 30 dagar istället för fyra. Många av de gripna förvägras tillgång till advokat och människorättsorganisationer som Amnesty International har rapporterat om misshandel och tortyr, bland annat i form av våldtäkt. Amnestys Turkietexpert, Andrew Gardner, har i ett pressmeddelande påpekat att det instabila läget gör det ”viktigare än någonsin att den turkiska regeringen ser till att respektera mänskliga rättigheter, myndigheters självständighet och rättsstatsprincipen.” Men detta sker inte. President Erdoğan har istället inlett en omfattande utrensning av statsapparaten efter kuppörsöket och fängelserna räcker inte till för alla de människor som sitter fängslade utan att få veta vilka anklagelser som riktas mot dem.

I slutet av juli hade över 18 000 människor gripits, av dem var 1 700 högt uppsatta militärer som anklagas för samröre med Gülenrörelsen, den rörelse som president Recep Tayyip Erdoğan säger sig försöka krossa genom den repressiva linjen. Men många av de som gripits, fått sparken från sitt arbete, eller fått passet indraget, har inte begått något annat brott än att de kritiserat regeringen. Det handlar bland annat om aktivister, journalister, författare och akademiker. Alla som har sagt ett kritiskt ord om regimen lever farligt i dagens Turkiet. Dessutom pågår en politisk process för att återinföra dödsstraffet. Straffet förbjöds 2004, men efter kuppörsöket har Erdoğan och flera regeringstjänstemän sagt att de vill kunna återinföra det för att retroaktivt bestraffa kuppmakarna. Ett återinförande av dödsstraffet strider mot de mänskliga rättighetskonventioner som Turkiet förbundit sig att följa.

Recep Tayyip Erdoğan har sagt att han kommer att godkänna dödsstraffet om parlamentet röstar för det. Omvärldens kritik har den turkiske presidenten avfärdat som brist på stöd för hans regering. Den respekt för rättsstaten, de rättvisa rättegångar och det frigivande av oskyldigt anklagade som människorättsorganisationer kräver, är Erdoğan inte intresserad av att leva upp till. Tystandet av politiskt oppositionella fortsätter i en takt som gör det svårt att kalla Turkiet för någonting annat än en diktatur.

Samtidigt fortsätter inbördeskriget mot den kurdiska befolkningen med officiellt syfte att ”neutralisera” PKK.

Till denna hårdsmälta av auktoritärt förtryck, kris och konflikt fortsätter EU att skicka tillbaka flyktingar i enlighet med den överenskommelse som Turkiet fått sex miljarder euro för att leva upp till. En överenskommelse som bygger på att Turkiet räknas som ett ”säkert land” för flyktingar att återvända till. Trots att Amnesty International i juni publicerade en rapport som visar att Turkiet inte på något vis är säkert för flyktingar. Människorättsorganisationen beskriver flyktingöverenskommelsen som både ”olaglig och samvetslös”. Det nya asylsystemet fungerar inte och över tre miljoner asylsökande och flyktingar lever under inhumana förhållanden i Turkiet. Många skickas även tillbaka till Afghanistan, Irak och Syrien. EU:s svar

på den fruktansvärda humanitära katastrof som just nu pågår är att skicka tillbaka flyende människor till ett land som fängslar oppositionella.

Hela situationen gör att Recep Tayyip Erdoğan inte känner sig hotad av repressalier från omvärlden. Det troliga är att han tänker fortsätta sin vendetta i samma höga takt som hittills. Tills han utrotat allt motstånd.

Internationellt stöd för Altinörs

MJE

Internationalen 15/9 2016

Femton Europaparlamentariker från den rödgröna gruppen Europeiska enade vänstern har skrivit under ett uttalande med krav på Alp Altinörs omedelbara frigivande. Bland under-teknarna finns vänsterparlamentariker från Spanien, Portugal, Cypern, Tyskland, Nordirland och Sverige.

Även Rött Forums styrelse har antagit ett stöduttalande som kräver av den turkiska regeringen att HDP:s vice ordförande Alp Altinörs omedelbart friges och att förföljelserna av HDP upphör, liksom dess krig mot den kurdiska frihetskampen.

Rött Forum riktar också krav mot den svenska regeringen och EU att de kräver ett omedelbart frigivande av Alp Altinörs och ett stopp för förföljelsen av HDP; att den turkiska statens krigspolitik mot den kurdiska befolkningen i sydöstra Turkiet upphör; samt att det skamliga flyktingavtalet med Erdogans regering sägs upp.

Rött Forum är ett svenskt nätverk av Arbetarrörelse- och vänsteraktivister, antirasister, feminister och klimatkämpar. [Uttalandet återges nedan i artikel från *Offensiv*]

Torsdagskampanj för Syrien

Marco Jamil Espvall

Internationalen 15/9 2016

Torsdagsrörelsen för Syrien föddes under belägringen av Aleppo i juli 2016 och den har fortsatt att stå på Sergels Torg i Stockholm varje torsdag mellan klockan 17:00 och 18:00 för att kräva att civilbefolkningen i Syrien skyddas och att de får tillgång till mat, medicin och andra förnödenheter.

Tony Karlsson är en av initiativtagarna till ”torsdagsrörelsen för Syrien”. Han berättar:

– Vi i torsdagsrörelsen för Syrien vägrar att låta oss deppa ihop var och en för oss själva. När det såg som mörkast ut i Syrien, under belägringen av Aleppo i juli månad kändes det viktigt att samlas tillsammans för att visa solidaritet med det syriska folket.

Under den relativa vapenvilan i Syrien under senvintern gick folk i de rebellkontrollerade områdena ut på gator och torg och gjorde sina röster hörda igen, precis som om ingenting hade hänt under nästan fem år av krig. Det gav energi, minns Tony. Men när vapenvilan sedan bröts och terrorbombningarna eskalerade till att kanske bli värre än någonsin, utan några starka protester eller ingripanden kändes det motigt. Han kunde märka hur många aktivister och syriska flyktingar mådde sämre och sämre.

– I juli månad när den rebellkontrollerade delen av Aleppo med omkring 300 000 människor blev belägrad kändes det väldigt tungt. Vi var några som kände att vi borde göra någonting tillsammans. Flera hakade på. Redan första gången pratade vi om en torsdagsrörelse för Syrien, en motsvarighet till måndagsrörelsen som var en svensk opinionsrörelse för de baltiska staternas självständighet. Vi bestämde att vi skulle ses nästa torsdag igen och så har det rullat på sedan dess.

I samband med att föreningen Syrien Sverige startade sin insamling till stöd för de frivilliga

räddningsarbetarna Vita Hjälarna bestämde sig Torsdagsrörelsen för att haka på. Under de två senaste torsdagarna har den samlat in pengar och delat ut flygblad till stöd för de Vita Hjälarna.

Tony Karlsson berättar: "Våra första torsdagar på Sergels Torg sammanföll med den internationella kampanjen #BreakTheSieges vilket innebar att foton från manifestationerna delades flitigt i sociala medier. Vi hade internationella kontakter som "girigt" väntade på våra bilder för att snabbt kunna sprida dem vidare på nätet."

De frivilliga syriska räddningsarbetarna White Helmets har räddat flera tusen offer för bomber och granater i raserade bostadshus, sjukhus, skolor och på öppna marknadsplatser. Många av räddningsarbetarna har själva dödats medan de gjort sina hjältemodiga insatser. White Helmets har blivit nominerade till Nobels Fredspris.

– Hittills har vi mest stått tysta med våra syriska "frihetsflaggor", banderoller och plakat för att visa att vi finns, och ibland delat ut flygblad. Vi har träffat en hel del folk under torsdagarna, inte minst syriska flyktingar. Många blir glada och vill fota sig med den syriska frihetsflaggan. Framöver ska vi även börja hålla appellmöten med tal och underhållning på torsdagarna.

– Det är mycket gnäll om vad "vänstern" tycker och inte tycker och vad de gör och inte gör. Men vill man bygga upp en rörelse så måste man "back to basics", man måste finnas regelbundet på gator och torg, träffa folk och ta diskussionen, avslutar Tony Karlsson. De frivilliga syriska räddningsarbetarna White Helmets har räddat flera tusen offer för bomber och granater i raserade bostadshus, sjukhus, skolor och på öppna marknadsplatser. Många av räddningsarbetarna har själva dödats medan de gjort sina hjältemodiga insatser. White Helmets har blivit nominerade till Nobels Fredspris.

Offensiv

Turkiet: Frige HDP:s vice ordf Alp Altınörs

Red.

Offensiv 14/9 2016

I tisdags överlämnades en skarp protest till Turkiets ambassad mot den skandalösa arresteringen av HDP:s vice ordförande Alp Altınörs och det pågående förtrycket av HDP och varje verklig opposition mot Erdoğanregimen. Rättvisepartiet Socialisterna deltog i delegationen från vänsternetverket Rött Forum. Den 18-19 mars i år gästade Alp Altınörs det Motståndsförum som Rött Forum ordnade i Stockholm. Nedan följer Rött Forums protestbrev.

Rött Forum kräver att HDP:s vice ordförande Alp Altınörs, som greps av turkisk polis i sitt hem natten mot fredag den 9 september och som även har blivit torterad, omedelbart frigges och att den turkiska statens rättsvidriga försök att upplösa HDP upphör.

Rött Forum kräver att HDP:s vice ordförande Alp Altınörs, som greps av turkisk polis i sitt hem natten mot fredag den 9 september och som även har blivit torterad, omedelbart frigges och att den turkiska statens rättsvidriga försök att upplösa HDP upphör.

Alp Altınörs, som för några månader sedan deltog i en paneldebatt under Rött Forum/Motståndsförum i Stockholm, greps med förövändningen att han hade deltagit i begravningen av HDP-politikern Zakir Karabulut, ett av de 102 offren för IS självmordsattack i Ankara den 10 oktober förra året.

Under räden mot Altınörs hem beslagtogs också HDP:s rapporter om den turkiska statens förstörelse av de kurdiska orterna Sur och Cizre som bevis.

– Det är en fruktansvärd utveckling, en signal för vad som väntar oss andra, kommenterade HDP-ledaren Selahattin Demirtas gripandet av Alp Altınörs i Dagens Nyheter under ett blixtpbesök i Stockholm.

Även Demirtas själv fruktar att när som helst bli gripen, sedan den parlamentariska

immuniteten mot HDP-politiker har lyfts och Erdoğan's regim använder det undantagstillstånd som utlystes efter sommarens kuppöversök till att tysta all opposition, trots att HDP omedelbart tog avstånd från kuppöversöket.

Att nu även 11 285 lärare har suspenderats för påstått stöd till PKK, liksom att den turkiska staten den 11 september med samma svepande anklagelser också avsatte 24 av HDP:s folkvalda borgmästare i sydöstra Turkiet, är andra exempel på den civila kupp uppifrån i Turkiet som följt efter det militära kuppöversöket.

Risken är uppenbar att denna utveckling snabbt leder mot en spiral av statligt våld, blodig terror och förtryck om den inte kan hejdas av en gemensam front mellan den turkiska arbetarrörelsen, sociala och demokratiska vänsterrörelser av alla etniska folkgrupper och HDP.

Rött Forum kräver av den turkiska regeringen:

- att Alp Altınörs omedelbart frigges och att förföljelserna av HDP upphör, liksom dess krig mot den kurdiska frihetskampen.

Rött Forum kräver av den svenska regeringen och EU:

- att de kräver ett omedelbart frigivande av Alp Altınörs och ett stopp för förföljelsen av HDP;
- att den turkiska statens krigspolitik mot den kurdiska befolkningen i sydöstra Turkiet upphör;
- att det skamliga flyktingavtalet med Erdoğan's regering sägs upp.

Rött Forums styrelse

Stockholm den 13 september 2016

Proletären

Dolda avsikter bakom den syriska vapenvilan?

Patrik Paulov

Proletären 13/9 2016

En ny syrisk vapenvila har trätt i kraft. Det är rätt att göra allt för att skapa fred i Syrien. Efter fem år av förödande krig är en hållbar fredsuppgörelse vad det syriska folket behöver mer än något annat. Men är de krafter som i alla år underblåst konflikten intresserade av fred?

Det har tagits flera fredsinitiativ och genomförts många vapenvilor sedan den väpnade konflikten i Syrien bröt ut våren 2011.

I april 2012 lade FN-medlaren Kofi Annan fram den första fredsplanen. Ryssland stödde aktivt FN-initiativet för en förhandlingslösning, en linje Vladimir Putin hållit fast vid sedan dess.

Men för västvärlden, Turkiet och Gulf-staterna gällde den kompromisslösa linjen "Assad måste bort". För dem var möjligheten att installera en mer följsam ledning i Damaskus och förändra maktbalansen i Mellanöstern viktigare än att få slut på dödandet och förstörelsen.

Medlemmar i al-Qaidagruppen Jabhat al-Nusra på plats norr om Aleppo. Många väststödda rebellgrupper vägrar bryta samarbetet med terroristerna.

Följden blev att åtskilliga länder gav ett massivt stöd till det väpnade upproret och till dess politiska företrädare i den så kallade syriska oppositionen. Det skedde trots att USA:s militära underrättelsetjänst DIA redan 2012 varnade för att det var al-Qaida, Muslimska brödrskapet och liknande reaktionära extremistgrupper som dominerade det väpnade upproret.

Att västvärlden med USA i ledningen på senare år blivit mer öppna för en politisk förhandlingslösning har flera orsaker. En är att de terroristgrupper de direkt eller indirekt stött har blivit ett hot mot västliga intressen och liv.

En annan är Rysslands intåg i kriget på den syriska arméns sida hösten 2015. Det satte stopp för möjligheten att med militära medel störta Syriens president.

Men trots de vackra orden från USA:s utrikesminister John Kerry har planen att få bort Bashar al-Assad med våld aldrig fullt ut övergetts. Arbetet för ett väpnat regimskifte har fortgått parallellt med arbetet för en förhandlingslösning.

Det var tydligt under den förra vapenvilan som inleddes i februari i år. Den brittiska tidningen IHS Jane's Defence Weekly avslöjade utifrån officiella dokument från USA:s regering att tusentals ton vapen och ammunition vid den tiden fraktats till Turkiet och Jordanien. Vapen och ammunition som med största sannolikhet skulle till väpnade grupper i Syrien.

Efter ett par månader bröt vapenvilan samman.

Att västs ekonomiska sanktioner mot Syriens regering kvarstår är också ett tecken på att regimskiftesplanen gäller. Dessa sanktioner slår hårt mot den majoritet av befolkningen som lever i regeringskontrollerade områden.

Sanktionerna försvagar också den syriska arméns förmåga att bekämpa IS, Jabhat al-Nusra och övriga al-Qaidainfluerade krafter. Det vill säga de krafter som USA officiellt stämplat som terrorister och säger sig bekämpa.

Det finns bland syrier i regeringsområdena en oro över att vapenvilan kommit till stånd för

att den syriska armén på senare tid vunnit stora framgångar. En oro över att USA accepterat Rysslands plan för vapenvila bara för att ge de hårt pressade väpnade grupperna i östra Aleppo och andra delar av landet en möjlighet att återhämta sig.

Men låt oss anta att de styrande i Washington ärligt anser att någon form av politisk uppgörelse i Syrien vore bättre för USA än fortsatt krig och destabiliseringen av hela regionen.

Låt oss anta att Kerry menar allvar när han säger att de ”moderata rebellerna” måste bryta med al-Qaidaterrorister, oavsett om de kallar sig Jabhat al-Nusra eller något annat, och acceptera förhandlingar.

Skulle det då finnas möjlighet att som ett första steg få till stånd en hållbar vapenvila?

Hindren för det vore fortsatt många.

Redan har ett antal väpnade grupper som ingår i Fria syriska armén liksom andra grupper stödda av utländska makter deklarerat att de fördömer avtalet om vapenvila, eller åtminstone den del som stämplar Jabhat al-Nusra som terrorister. Dessa grupper tänker inte bryta samarbetet med al-Nusra.

Det är inte förvånande. Det är al-Nusra och liknande krafter som kontrollerar så kallade oppositionsområden.

al-Qaidaextremisternas roll i upproret har snarast förstärkts under de år som gått sedan USA:s militära underrättelsetjänst kom med sina varningar 2012.

Frågan är också vad det är för skillnad mellan ”terrorister”, som det enligt avtalet är tillåtet att bekämpa, och de som räknas till ”oppositionen”. En av de påstått ”moderata” grupper som med turkiskt och amerikanskt stöd gått in i staden Jarablus i norra Syrien är, enligt flera nyhetsbyråer, Nour al-Din al-Zinki. Det är den CIA-beväpnade grupp som i somras blev ökad efter att ha skurit halsen av ett palestinskt barn. Är det sådana krafter som ska träda in i det syriska övergångsstyre som beskrivs som vägen till fred och demokrat?

Ett annat problem är att USA:s allierade har egna intressen och inte lyder varje vink från Washington. Det gäller stater som Saudiarabien och Israel. Det sistnämnda landet har på senare tid trappat upp sina bombningar på syrisk mark.

Det gäller också de många olika väpnade grupperna. Varför skulle de tiotusentals syriska och utländska stridande som krigar mot betalning lägga ner sina vapen? Varför skulle de religiösa extremister som vill krossa det sekulära Syrien och bygga ett kalifat ge upp innan målen är uppnådda?

Vi ska inte döma ut den aktuella vapenvilan i förväg, ett misslyckat försök är bättre än upptrappade strider. Men för att få slut på kriget är det nödvändigt att strypa allt stöd utifrån till de väpnade grupperna, och det oavsett om de kallar sig ”moderata rebeller” eller al-Qaida, och det är nödvändigt att arbeta för en politisk förhandlingslösning mellan alla syriska parter.

Det sista måste poängteras. Som fastslås i flera FN-resolutioner är det enbart det syriska folket och inte utländska makter som har rätt att forma Syriens framtid.